

til Staten, og ikke som en aparte quasi personlig Besiddelse for Embederne. Det er Alt, hvad der staaer i Forslaget, og hvorledes der derfra kan skrives sig den allermindste Vanskelighed for den ærede Minister, naar han først er kommen ud over det Punkt, at han i Sportelsvæsenet ikke seer nogen Sikkerhed for, at Embederne blive bedre vøgtede, det kan jeg ikke indsee. Jeg forstaaer det, som sagt, ikke vigtigt, og kan heller ikke indsee, hvorfra Indsigelser kunne hentes. Det skulde derfor være mig hjært at høre den ærede Minister udtale sig derom, og det skulde glæde mig, om det maatte lykkes mig at forstaae ham. Jeg nærer megen Tvivl derom, men det bliver jo min Sag.

Justitsministeren: Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) er vendt tilbage til Betragtningen over, hvorvidt Lønning ved Sportler kan give Sikkerhed for Embedernes gode Besørgelse, skal jeg ikke gaae ind derpaa; thi det maa vi komme bort fra, da det ikke har Noget med det at gøre, som bestemmer mig til at modsætte mig den omhandlede Bestemmelse. Det vil være den ærede Rigsdagsmand klart, at for mig kan der ikke være Tale om at holde mig til nogen Garant eller Ikke-Garanti i Sportelsystemet eller Erklæggelsen af Gager gennem Sportlerne, fordi jeg fra Først til Sidst idelig og idelig har gjentaget, at jeg anseer det fornødent, at Reformen kommer istand; men det er paa det næste Skridt af Sagen, at min Betænkkelighed fremtræder. Den ærede Rigsdagsmand har villet forklare Maaden, hvorpaa Forslaget er stillet, saaledes, at det ikke skulde indeholde Andet, end at man kommer bort fra Lønning med Sportler til fast Lønning. Det er imidlertid ikke blot det, der ligger deri, skjøndt det allerede i og for sig efter Formen vilde være vigtigt nok, fordi man ikke kan lade træde istedetfor Bemyndigelsen til at gjøre en Reform en Forpligtelse til at iværksætte den, og det netop, fordi det er fornødent, at der maa være Sikkerhed for, at man kan iværksætte den saaledes, at den ikke vil kunne komme til at virke skadeligt. Betingelsen for, at dette kan ske, er, at man har frie Hænder til at kunne foreslaae, hvorledes Lønningerne skulde ordnes, for at

man, saafremt dette ikke kan opnaaes, kan lade være at benytte Bemyndigelsen. Det er jo ganske nødvendigt, at der høves Afgang til at kunne faae ordnet de faste Lønningers Forhold saaledes, at der ikke deraf skal komme de befrygtede Ulemper. De ordnes ikke ved at man afflaffer Sportlerne til Forbeel for Embedsmændene og sætter faste Gager istedet; Tingen er den, at den faste Gage skal ordnes saaledes, at Statsjefen ikke kommer til at lide derunder. Jeg vil nu meget gjerne forudsætte, at naar der kommer en Lønningslov for de Embedsmænd, som hidtil have haft deres Indtægter af Sportler og nu skulde have dem i fast Gage, vil man gaae ind derpaa saaledes, at Udførelsen af Forretningerne kan være tjent dermed; — men slaaer man denne Bestemmelse fast i denne Lov, hvori den, som jeg før tillod mig at bemærke, egentlig slet ikke har hjemme, er det det Samme som at sige, at nu skal der absolut gaaes ind derpaa, uden Hensyn til, hvorledes det maatte stille sig med Hensyn til de fremtidige Lønningsforhold. Den ærede Rigsdagsmand maa tænke paa, at der ikke blot er Tale om, ved det enkelte Embede at inddrage Sportlerne og sætte fast Gage istedet, men, at der maa komme mange andre Hensyn under Overveelse, at navnlig Maaden, hvorpaa Reformen skal gennemføres, ikke kan lades uden af Betragtningen. Man kan ikke tage hvert Embede for sig; det er nødvendigt at danne sig en Oversigt over Forholdene med Hensyn til de forskjellige juridiske Embeder, saaledes, at man kan komme til at tage Noget fra det ene, for at lægge det til det andet, for i det Hele at tilveiebringe et saadant Forhold, at det kan komme til at blive hensigtsmæssigt. Var der kun Spørgsmaal om at tage Sportlerne fra et Embede, og saa derefter fastsætte Gagen med den Decourt, som ialtsald kunde findes begrundet, vilde det vistnok være lettere gjort; men jeg troer, at man ved Behandlingen af Sagen, naar den tages saaledes, som den ærede Rigsdagsmand nu stillede den, veent overseer, at der virkelig er mange Hensyn, som maae tages i de forskjellige Retninger, og som gjøre, at man ikke kan være tjent med, at Bemyndigelsen gaaer over til at blive en streng Forplig-